

Οι τρεις ευρωπαϊκοί πυλώνες για πιο ανταγωνιστική οικονομία

Από πού πάμε για Λισαβόνα;

Η γνώση-έρευνα, η κοινωνική συνοχή και η προστασία του περιβάλλοντος αποτελούν μία «ομπρέλα» που καλύπτει και καθορίζει όλες τις δράσεις και τις πολιτικές της Ε.Ε. δείχνοντας το όραμα, την κατεύθυνση και το μέλλον της γηραιάς ηπείρου

ΓΡΑΦΕΙ Η ΔΙΑΝΑ ΓΟΥΤΑ
χημικός μηχανικός,
στέλεχος του ΤΕΕ - ΤΚΜ

Πόσοι έχουμε ακούσει τα τελευταία επτά χρόνια και πόσοι γνωρίζουμε για τη στρατηγική της Λισαβόνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Κάποιοι πολύ, κάποιοι καθόλου. Πόλη της Πορτογαλίας, στρατηγική της Ευρώπης. Κι αφού είναι στρατηγική, είναι κάτι μεγάλο και ίσως είναι και μακριά από μας!

Κι όμως! Πέρα από το βαρύγδουπο χαρακτηρισμό, η περιβόητη αυτή στρατηγική είναι δίπλα μας. Μας αφορά όλους, το παρόν και το μέλλον μας, την καθημερινότητά μας, την πρόδοό μας, την ποιότητα ζωής μας! Κι αυτό που συμβαίνουν αλλού μας αφορούν κι εμάς άλλο τόσο, φτάνει να οδράζουμε την ευκαιρία και να συντονιστούμε με το πνεύμα των καιρών.

Κι αυτό γιατί οι τρεις αυτές λέξεις, "στρατηγική της Λισαβόνας", περιγράφουν τελικά τον απώτερο στόχο όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα αλλά και όλα τα επόμενα χρόνια.

Το 2000 ήταν που η Ευρώπη διαπίστωνε ότι έμενε πίσω στην παγκόσμια σκηνή σε σχέση με τους ισχυρούς ανταγωνιστές της, τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία, τις νέες αναδυόμενες οικονομίες.

Έπρεπε να πάρει όμοια δράσεις, για να μη χάσει το τρένο της ανάπτυξης και της ευημερίας. Έβαλε λοιπόν στόχο μέσα από την περίφημη αυτή στρατηγική της Λισαβόνας να γίνει μέχρι το 2010 η πιο ανταγωνιστική οικονομία του κόσμου.

Το 2005 έκανε μια στάση, για να δει πώς πήγαινε η πορεία προς αυτόν τον τόσο ωραίο και φιλόδοξο στόχο! Η στρατηγική αναθεωρήθηκε και μπήκαν νέοι στόχοι:

Να γίνουμε η πιο ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης, με κοινωνική συνοχή και ανάπτυξη που να προστατεύει το περιβάλλον.

Τρεις κατευθύνσεις λοιπόν ή άλλως τρεις πυλώνες, για να γίνου-

με η πιο ανταγωνιστική οικονομία του κόσμου: γνώση, κοινωνική συνοχή, περιβάλλον.

Μια ομπρέλα που καλύπτει και καθορίζει όλες τις δράσεις και τις πολιτικές της Ε.Ε. Ένας στόχος και τρεις πυλώνες που δείχνουν το όραμα, την κατεύθυνση, το μέλλον της Ευρώπης. Κάθε χώρα οφείλει να ανέβει στο ίδιο τρένο και να τρέξει μπροστά με κοινούς στόχους και κατευθύνσεις.

Οφέλη για την Ελλάδα

Μα πόσο μας αφορούν όλα αυτά άραγε; Και τι μπορούμε να κερδίσουμε εμείς ως χώρα και ο καθένας μας ως πολίτης από όλα αυτά;

Πρώτον: Η οικονομία μπορεί να πάει μπροστά μόνο αν γίνει ανταγωνιστική. Για να γίνει ανταγωνιστική, πρέπει να βασισθεί στη γνώση, στην έρευνα, στην καινοτομία. Αυτό χρειάζεται να το καταλάβουν όλοι οι παίκτες της αγοράς, οι επιχειρήσεις, η βιομηχανία, τα πανεπιστήμια, τα ερευνητικά κέντρα. Αλλά και ο κάθε πολίτης, ο επιχειρηματίας που θέλει την επιχείρησή του να επιβιώνει στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς, ο υπάλληλος της δημόσιας υπηρεσίας που πρέπει να προσαρμοσθεί στις νέες συνθήκες γνώσης και τις τεχνολογικές εξελίξεις, ώστε να εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο το έργο του, ο φοιτητής που θα πρέπει να προετοιμασθεί να γίνει εργαζόμενος πολίτης του κόσμου, ο μαθητής που θα πρέπει να διαλέξει την επιστήμη και το επάγγελμα του αύριο.

Δεύτερον: Η κοινωνική συνοχή. Πάντα ήταν κυρίαρχος στόχος της Ε.Ε.

Γι' αυτό άλλωστε όλα τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης είχαν στόχο να χρησιμοποιήσουν το κοινοτικό χρήμα, ώστε όλες οι περιφέρειες της Ευρώπης να συγκλίνουν και οι φτωχότερες και λιγότερο αναπτυγμένες να φτάσουν στο ίδιο επίπεδο με τις πρώτες.

Η κοινωνική συνοχή παραμένει κυρίαρχος στόχος και για τα σημερινά δεδομένα της οικονομίας της γνώσης, όπου η γνώση, η έρευνα, η ανταγωνιστικότητα πρέπει να αποτελέσουν κατόκτηση όλων των περιφερειών - και των πιο φτωχών και των λιγότερο αναπτυγμένων. Μόνο

μέσα από την κοινωνική συνοχή σε ευρωπαϊκό, σε εθνικό, σε τοπικό επίπεδο μπορεί η ατμομηχανή της Ευρώπης να πάει προς τα μπρος, πιο δίκαια, πιο ομαλά, πιο γρήγορα.

Τρίτον: Ανάπτυξη με προστασία του περιβάλλοντος. Το περιβάλλον μπαίνει κυρίως στο επίκεντρο των πολιτικών. Αλλά η μεγάλη διαφορά πλέον είναι ότι δεν θεωρείται απλή υποχρέωση αλλά συγκριτικό και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα όχι μόνο ηθικής υποχρέωσης αλλά και οικονομικής πρωτοπορίας. Η Ευρώπη πρωτοστατεί στους τομείς του περιβάλλοντος, αναπτύσσει νέες τεχνολογίες, θεομοθετεί και θωρακίζει, υιοθετεί εθελοντικές δράσεις και αναδεικνύεται πρωτοπόρος, δίνει το ηθικό παράδειγμα και παρέχει φιλοπεριβαλλοντική γνώση και εξειδίκευση.

Η Ευρώπη μας δείχνει το δρόμο

Όλες ανεξαιρέτως οι αποφάσεις, οι νομοθεσίες, οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπηρετούν τους παραπάνω τρεις οικονομικούς και ηθικούς στόχους. Τα κείμενα που υιοθετεί και οι δράσεις που παίρνει αποτελούν εργαλεία μεταρρύθμισης και ανάπτυξης συντονισμένα προς αυτή τη μία κατεύθυνση. Η Ευρώπη μάς δείχνει το δρόμο. Ας καταλάβουμε ότι με βάση αυτά πρέπει κι εμείς ως χώρα, και οι πολιτικοί μας αλλά και ο καθένας πολίτης από εμάς ξεχωριστά, να μπούμε στο πνεύμα αυτής της εποχής.

Και ό,τι κάθε επιλογή μας, από την επιστήμη που θα διαλέξουμε να ακολουθήσουμε, από τον τρόπο που θα ασκήσουμε το επάγγελμά μας, από τον τρόπο που θα επιλέξουμε τα προϊόντα μας ως καταναλωτές, από τα κριτήρια με τα οποία θα διαλέξουμε τους πολιτικούς που θα μας εκπροσωπήσουν, όλα πρέπει να συντονισθούν στο πνεύμα της εποχής. Αν δεν το καταλάβουμε, θα μείνουμε απλώς πίσω να αναρωτιόμαστε γιατί οι άλλοι και όχι εμείς.

Ας διαλέξουμε και εμείς οι ίδιοι το δρόμο που πάει προς τα εμπρός και ας το απαιτήσουμε και από τους ανθρώπους που καθορίζουν το μέλλον μας. Δυνάμεις έχουμε, ιδέες γεννάμε, χρειαζόμαστε όρεξη και γνώση, χρειαζόμαστε να δούμε το στόχο.

Πάμε Λισαβόνα!

Το 2005 η Ευρώπη αναθεώρησε τους στρατηγικούς της στόχους. ΦΩΤ. ΑΡΧΕΙΟΥ